

Streszczenie. Katecheza XI. Rafał Czupryk. Rola ruchów, stowarzyszeń i Akcji Katolickiej w budowaniu Kościoła

Budować Kościół to usilnie zabiegać o pogłębienie więzi z Jezusem Chrystusem. Karmiąc się Słowem i Ciałem żyjącego Pana, odkrywamy w sobie dziecięstwo Boże i wówczas kochamy „Kościół, który nie jest nasz, lecz Pana”. My jesteśmy jak „żywe kamienie”, z których On buduje swój Kościół.

Rola ruchów, stowarzyszeń, Akcji Katolickiej – jako wspólnot – jest niezastąpiona, jest więc niezbędna w przekazie wiary i budowaniu Kościoła. Zróżnicowanie charyzmatów i form aktywności potwierdza ich duchowe bogactwo i sytuuje w jednym szeregu podmiotów współodpowiedzialnych za Kościół. Komunia wspólnot: ruchów, stowarzyszeń, Akcji Katolickiej, to wnoszenie do wspólnoty Kościoła konkretnego dobra będącego darem dla innych, ale także przyjmowanie podobnego dobra od innych.

Prawdziwą inspiracją wspólnych inicjatyw jest tylko Duch Święty. Czerpiąc z Jego natchnień i poruszeń, każda ze wspólnot może poczuć się współodpowiedzialna za inną, a tym samym za cały Kościół. Znakiem rozpoznawczym autentycznych wyznawców Chrystusa jest ich jedność. Skoro dana wspólnota karmi się Słowem i Ciałem żyjącego Pana, to w sercach jej członków mieszka Duch Święty. Taka wspólnota nie może być martwa. Ona zaprasza do uczestnictwa w swojej aktywności innych. Ona poszukuje innych. Wychodzi naprzeciw. Dlatego właśnie wspólnota nie może być elitarna, uprzywilejowana, nie może „skostnieć” w powielaniu tych samych schematów, rutynowych form działań. Tylko Duch Święty uposaża daną wspólnotę w konkretne łaski, rozmaite dary, nadaje sens jej aktywności. Bez Jego ożywiającej obecności wspólnota staje się towarzystwem wzajemnej adoracji, pobożnym gremium „woskowych figur” – kręgiem osób podzielających własne opinie, udzielających sobie rad i pouczeń. Taka wspólnota trwa w Kościele, jest jego częścią, ale Go nie buduje. Dlatego każda wspólnota potrzebuje stałego oczyszczenia swej głębi z osadu egoizmu, wzmocnienia wiary w swym wnętrzu – potrzebuje Boga, który doda jej blasku, uczyni światłem dla innych, ukáže nowe cele, a w końcu uzdolni do chętnego włączania się w inicjatywy duszpasterskie z innymi wspólnotami Kościoła.

Odpowiedzialność ruchów, stowarzyszeń, Akcji Katolickiej za Kościół wyraża się w realnym współuczestniczeniu wszystkich wierzących w budowaniu jedności Kościoła. Myśl ta ma swoje potwierdzenie w wypowiedzi św. Pawła apostoła w Pierwszym Liście do Koryntian: *„Ja siałem, Apollos podlewał, lecz Bóg dał wzrost. (...) My bowiem jesteśmy pomocnikami Boga, wy zaś – uprawną rolę Bożą i Bożą budowlą”*.